

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Biserica Sfântul Nicolae va invita, parinti si copii, sa luati parte la "**SERBAREA DE CRACIUN**", care va avea loc duminica, 17 decembrie 2017, dupa Sfanta Liturghie.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 11 - 17 DECEMBRIE

Sâmbătă 16 decembrie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.30 PM

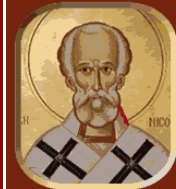
Duminică 17 decembrie:

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Serbarea de Crăciun a Școlii Duminicale ..... 1.00 PM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 27-A DUPA RUSALII

In n vremea aceea Iisus învăța într-una din sinagogi sâmbăta. Și, iată, era acolo o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, încât nu putea să se ridice nicidecum. Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta! Și și-a pus mâinile asupra ei, iar ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu. Atunci, mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; deci veniți în aceste zile și vă vindecați, iar nu în ziua sâmbetei! Domnul însă i-a răspuns și a zis: Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul sau asinul său de la iesle și nu îl duce să-l adape? Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o Satana, iată, de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua sâmbetei? Și, zicând El acestea, sau rușinat toți cei ce erau împotriva Lui, iar poporul întreg se bucura de toate faptele cele slăvite, săvârșite de Dânsul.

(Luca 13, 10 - 17)

Sa nu deschidem multe fronturi!

Astăzi oamenii sunt foarte răspândiți, fiindcă nu trăiesc simplu. Deschid multe fronturi și se pierd în grija cea multă. Eu pun în bună rânduială un lucru-două și numai după aceea mă gândesc la altele. Niciodată nu fac mai multe lucruri deodată. Acum mă gândesc să fac lucrul cutare; îl termin și abia după aceea mă gândesc să fac altceva.

Pentru că dacă încep altul, fără să îl fi terminat pe primul, nu am liniște. Când cineva are de făcut mai multe treburi deodată, o ia razna. Numai cât se gândește la ele, că îl și apucă schizofrenia.

Odată a venit la Colibă un tânăr care avea probleme psihologice. Mi-a spus că se chinuiește pentru că moștenise de la părinți o sensibilitate. „Despre ce boală moștenită îmi vorbești?”, l-am întrebat. „Mai întâi ai nevoie de odihnă. Apoi trebuie să îți iei diploma de absolvire, după care vei merge în armată și apoi să-ți cauți un loc de muncă”. M-a ascultat, sărmanul, și și-a aflat calea. Așa se află oamenii pe ei înșiși.

- Părinte, și eu obolesc repede când lucrez. Nu înțeleg care-i pricina.

- Ceea ce îți lipsește ție este răbdarea. Iar pricina pentru care nu poți să ai răbdare este că te apuci de multe. Te împrăștii în multe părți și obosești. Iar aceasta îți pricinuieste și o nervozitate, fiindcă te neliniștești.

Când eram în mănăstire, aveam un slujitor la tâmplărie, pe bătrânul Isidor. Sărmanul de el, nu avea de loc răbdare. Incepea să facă o fereastră, se descuraja; se apuca să facă uși, se supăra și le lăsa. După aceea, se apuca să facă acoperișuri. Însă pe toate le lăsa neterminate. Nimic nu scotea la capăt. O parte din lemn se pierdea, altă parte o tăia greșit. Așa se chinuiesc unii, fără însă să reușească nimic.

Sunt unii care, deși au puteri limitate, putând face numai un lucru-două, se apucă și se încurcă în multe, însă nu fac nimic cum trebuie, ci îi mai trag după ei și pe alții. Este bine ca omul să facă numai un lucru-două, să le termine cum se cuvine, ca astfel să își aibă mintea curată și odihnită, și numai după aceea să înceapă altceva. Căci dacă mintea se împrăștie, ce lucruri duhovnicești va mai face omul după aceea? Cum să-și mai aducă aminte de Hristos?

Sfantul Paisie Aghioritul

Partea dracilor in starnirea si invartosarea patimilor

Dracul lucrează, nu stă degeaba. Ca unul cu duh străvăzător, Părintele Serghie a vorbit despre asta și a dat și sfat duhovnicesc. Împotriva duhului necredincios al vremii noastre, care crede numai în ce se poate vedea și pipai, aducea cuvântul Scripturii și al Vieților de sfinți despre lucrarea nevăzută a puterilor vrăjmașe, adevărită prin cercarea lucrului de cei ce merg pe calea cea duhovnicească. Neștiința asta e o mare înșelare și o nenorocită robie, din care cu greu putem ieși.

„Cea mai mare viclenie a Satanei - spunea - este să te facă să crezi că nu sunt draci pe lume”. Celor care-i fac pe plac, nici nu-i nevoie să li se arate; cu ură însă și furie se ridică

împotriva celor ce se sârguiesc să împlinească voia lui Dumnezeu, și lor lucrarea lui le e vădită.

Lucrează mai cu seamă la ceas de rugăciune, în două chipuri: aducând asupra noastră toropeală, lene și silă, ca să ne întoarcem de la ea; și încă ademenind cu șoapte, cu gânduri rele, adică, cu ispite, sau măcar cu orice gând de rând, ca să ia mintea de la rugăciune. Gătește-te de ele și nu te tulbura, că-s bine știute și obștești; fii tare și adu împotriva lor răbdarea în duh de pocăință.

Cu gânduri rele, momeli de-ale lor, încearcă să trezească luarea-aminte și pofta inimii. Că vor să stea cu noi de vorbă, și noi cu ei, și așa ușor să se strecoare în suflet, de unde cu greu mai poți să-i scoți. Taie-le, dar, din prima clipă vorba, și șoapta lor n-o asculta. Iar de, greșind, începi vorbirea cu ei, luptă până la sânge să-i birui în cuvânt.

Și câte nu fac dracii să surpe rugăciunea! Nu-i vreme acum, îți suflă, ca să te rogi. Te roagă altă dată și în loc mai potrivit. Ești ostenit și mintea nu ți-e la rugăciune. La ce bun, atunci, să te mai rogi. Știindu-le viclenia, nu-i crede și vezi-ți de treaba ta.

Voia lor încă e să deznădăjduim de mântuirea noastră, crezând că răul cu care ei ne îmbie vine din noi și-i răutatea noastră. Și să ne facem așa frați ai lor. Tu însă cunoaște că firea-ți este bună, deși tu ești slab și greșești; că sufletul tău viază prin Duhul Sfânt; că răul e străin de ființa noastră și dracii se ostenesc să-l altoiască în suflet, ca să-i schimonosească chipul.

Încă și cu visele își fac drum în suflet, otrăvinduo-i, nesimțit, adâncul, ca să ne începem ziua întinați de chipuri și cugete necuvioase. Tu însă, când te deștepti, alungă amintirea viselor de noapte, căiește-te de răutatea și murdăria lor, și lesne ai să scapi de ele, nerănit. Iar de e visul încă viu, vie să-ți fie și căința, și o să piară.

Tu ține minte că în toată vremea și în tot felul și peste tot dracii ne războiesc, ori de vin în cete, ori câte unul, rând pe rând. Tai biruit odată? Vin cu altă viclenie și te hărțuiesc mereu, doar-doar te-or pierde.

Ispitele sunt primejdii de moarte pentru suflet. De ții la viața lui, la vreme de ispită nu sta pe gânduri, zbate-te ca unul prins în vâltoare și gata să se înece.

Războiul nevăzut cu dracii e război de o viață. Că mereu dau târcoale, căutând să ne înghită (1 Pt 5, 8).

Cu rugăciunea îi scoți din suflet, și tot cu rugăciunea-i ții departe, spune Părintele Serghie, urmând lui Macarie Egipteanul și lui Diadoh al Foticeii. Veghează, dar, să ai pururea în suflet rugăciunea, ca nu cumva, aflată goală casa sufletului tău, măturată de lene și împodobită cu părerea de sine, diavolul scos afară să nu se întoarcă cu alte șapte duhuri încă și mai rele și să-și facă salaș în el (cf. Lc 11, 24-26).

Adu împotriva lor pe acestea trei: căința, smerenia și rugăciunea. Încă și trezvia, bărbăția, sfânta mânie împotriva lor. În ispite și lupte, fii tare, neclătinat, neînfricoșat de ele. O inimă bărbată se câștigă cu rugăciunea nefurată a inimii.

Jean-Claude Larchet